

شباهت ایرانیان و ژاپنی ها از نگاه جهانگردان

۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ ساعت ۱۷:۰۳

در نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی، در سایه سلطنت ناصرالدین شاه قاجار، سفیران ژاپن برای نخستین بار به ایران سفر کردند. یوشیدا ماساهارو، رهبر این هیأت، از همان آغاز سفر، شباهت‌های قابل توجهی میان فرهنگ ایرانی و ژاپنی را مشاهده کرد، از جمله شیوه نشستن دوزانو که در نگاه ایرانیان، نشانه‌ای از شگفتی و کنجکاوی بود.

نیمه دوم قرن ۱۹ میلادی، در زمان ناصرالدین شاه قاجار، یوشیدا ماساهارو و گروه همراهش به عنوان اولین فرستادگان کشور ژاپن به ایران آمدند. یوشیدا از همان آغاز سفر در ایران شباهتهایی میان زندگی مردم این‌جا با ژاپن‌یان دیده است: «ایرانیانی که به دیدنمان می‌آمدند، راست و دوزانو روی قالی ایرانی می‌نشستند و با گفتن از وضع هوا سر صحبت را بازمی‌کردند... ایرانی‌ها هم مانند ژاپنی‌ها، دوزانو بر زمین می‌نشینند. هر جا در دیدار نخست که ایرانی‌ها می‌دیدند که ما ژاپنی‌ها دوزانو روی زمین می‌نشینیم، ما تعجب نگاهمان می‌کردند و می‌پرسیدند که طرز نشستن ایرانی را کجا یاد گرفته‌ایم؟ نمی‌دانستند که ما در ژاپن هم روی زمین می‌نشینیم. در بوشهر ماساکه (عرق برنج) می‌نوشیدیم و خوراک گوشت را با کارد و چنگال می‌خوردیم. مردم محل با دیدن رفتار و خورد و خوراکمان ما را «فرنگستانی» می‌خواندند. اما ایرانی‌ها باز در سیمای گندمگون ما دقیق می‌شدند، و می‌دیدند که روی قالی می‌نشینیم و برنج را تقریباً مثل آنها می‌خوریم و فکر می‌کردند که ما باید مردمی از تیره هندو یا عرب باشیم. از همین‌جا ایرانی‌ها به ما احساس نزدیکی و دوستی پیدا کردند... اما پس از آن که ما در اتاقهای بالای تجارتخانه هلندی جا گرفتیم، ایرانی‌ها کم‌کم نظرشان برگشت و احساس ناخوشایندی از ما پیدا کردند»

منبع: یوشیدا ماساهارو، سفرنامه یوشیدا ماساهارو، ترجمه هاشم رجب زاده، تهران، به نشر، ۱۳۹۰، ص ۹۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/50079/جهانگردان-نگاه-ژاپنی-ایرانیان-شباهت>